

**MANIFEST ELECTORAL
GENERALS '96**

El programa més positiu.

PSC
PSC-PSOE

Perquè guanyi l'esquerra.

**MANIFEST ELECTORAL
GENERALS '96**

El programa més positiu.

Perquè guanyi l'esquerra.

El proper diumenge dia 3 de març els ciutadans i ciutadanes estem cridats a decidir quin serà el govern d'Espanya pels propers quatre anys. Decidirem si serà un govern de dretes presidit per José María Aznar o un govern socialista presidit per Felipe González.

És una decisió important. El futur serà diferent si governa la dreta o si governem els socialistes. Nosaltres posem l'accent en la cohesió de la societat, en els mecanismes de protecció social de l'Estat de Benestar (sanitat, educació, pensions, subsidis d'atur), mentre la dreta només es preocupa de l'eficàcia econòmica pura i dura.

La dreta espanyola és, en gran mesura, una incògnita. No sabem si actuarà com ho han fet al Regne Unit Margaret Thatcher i John Major, o Reagan i Bush als Estats Units, o Chirac i Juppé a França. En tot cas, som molts els que creiem que José María Aznar no dóna la talla. Que és un risc que no ens podem permetre.

Sabem també que als Ajuntaments i Comunitats Autònomes que governa el PP no estan fent el que van prometre. És impossible complir un programa que proposa al mateix temps baixar els impostos i les cotitzacions socials, i reduir el dèficit públic i mantenir el nivell de protecció social. I no sabem a qui li tocarà el rebre.

A Espanya la dreta no ha estat mai capaç d'impulsar el progrés. I això ho sabem especialment a Catalunya: quan la dreta ha governat a Espanya, sols ens ha portat que desgràcies.

Per tot això us proposem que seguiu donant el vostre suport al Partit Socialista. L'opció més positiva per a Catalunya.

Al llarg del període 1982-1995, els socialistes hem governat impulsant un important procés de modernització del nostre país. Que n'és de diferent l'Espanya d'avui de l'Espanya de fa quinze anys! Hem viscut la transformació més important dels darrers dos segles. I això ha estat possible gràcies a una política encertada, amb sensibilitat social i amb un important suport electoral.

Molts dels avenços que hem assolit són ja irreversibles. D'altres segueixen depenent de la voluntat i la capacitat política de qui governi.

Espanya s'ha guanyat un lloc a Europa i és respectada arreu del món. El prestigi de Felipe González ha permès decantar al nostre favor algunes decisions transcendents. Per exemple, que Espanya gaudeixi de més del 50% dels Fons europeus de Cohesió (més d'un bilio dos-cents mil milions de pessetes).

Avui ocupem el novè lloc entre els països més desenvolupats del món. Però molta gent es pregunta si serem capaços de mantenir aquesta posició i de millorar encara més el nostre nivell de vida, creant llocs de treball i consolidant els sistemes de protecció social.

Tots som conscients de la necessitat de seguir introduint reformes que impulsin la nostra capacitat per a competir amb països tecnològicament més avançats o amb els que tenen nivells salarials i de protecció social molt inferiors als nostres.

Aquest és el repte que tenim plantejat. I els socialistes, encapçalats per Felipe González, tenim les idees, el programa i l'experiència que faran que Espanya estigui en condicions de superar aquest repte. I això sols serà possible si ens mantenim units als grans països europeus que, abans de l'any 2000, uniran les seves economies sota una única moneda.

Com estic segur que el futur us interessa, vull convidar-vos a llegir aquest Manifest que resumeix els eixos fonamentals del nostre Programa Electoral.

Narcís Serra

ÍNDEX

DAVANT DEL SEGLE XXI	pàg. 7
EL CANVI REALITZAT	pàg. 9
LA LEGISLATURA DE 1993	pàg. 12
CONSTRUIR EL FUTUR. UN NOU COMPROMIS AMB ELS CIUTADANS DE CATALUNYA	pàg. 16
UN NOU CICLE DE REFORMES. ELS REPTES PRINCIPALS	pàg. 19
. Crear ocupació la primera prioritat.	
. Consolidar l'Estat de Benestar. Avançar en la igualtat.	
. Un nou impuls de modernització. Assolir la Unió Econòmica i Monetària.	
. Revitalitzar la democràcia. Una nova relació entre política i societat.	
. Defensar la pluralitat. Catalunya i Espanya un futur prometedor i possible.	

DAVANT DEL SEGLE XXI

En l'actual etapa democràtica, des del 1977, Espanya ha superat els grans problemes heretats del passat i en un període històric breu, la societat espanyola ha recorregut acceleradament el camí de la normalització democràtica, la modernització i el progrés social.

Espanya és avui un país integrat a Europa i obert al món. Amb un nivell de vida i unes quotes de benestar social cada vegada més pròximes a la dels països més avançats de la terra. Compartim uns problemes similars, i també comptem amb la seva solidaritat per afrontar la solució dels nostres.

Ja no som diferents. En el passat el nostre aïllament ens va dur a malmetre grans ocasions; vàrem veure com augmentava la distància que ens separava de la resta d'Europa Occidental. Ara, davant del segle XXI, es presenten davant nostre grans oportunitats. Hem unit la nostra sort a la de la resta de països del continent, i la nostra presència a la Unió Europea ens permet afrontar amb optimisme molts dels reptes que depara el futur. I entre ells, el procés de grans canvis econòmics, socials i tecnològics en el que estem immersos.

Les formes de vida i de treball de les generacions que protagonitzaran l'entrada del nostre país en el proper segle es transformen dia a dia. Molts d'aquests canvis posen al nostre abast un nou horitzó de progrés i benestar: el desenvolupament de les noves tecnologies de comunicació, l'universalització dels coneixements, l'expansió del comerç i la incorporació de nous països i àrees senceres al sistema econòmic occidental, el restabliment de la pau en zones afectades per conflictes bèl·lics al llarg de les últimes dècades.

* Els socialistes volem oferir un projecte polític que serveixi per construir el futur de tots els ciutadans i ciutadanes d'Espanya. Un projecte de tots i per a tots, que respon als valors i als ideals del socialisme democràtic: la llibertat, la justícia, la igualtat i la solidaritat. En la realització del qual no s'exclouï a cap sector de la societat. En el que ningú s'asseguri una posició de predomini, ni hi càpiguen discriminacions ni privilegis. En el que la igualtat davant la llei i la igualtat d'oportunitats siguin la norma. En el que els més febles comptin amb la solidaritat de la resta dels ciutadans.

* **El futur ha estat sempre un sinònim de progrés, especialment per a l'esquerra.** Mentre els conservadors s'aferraven al passat tractant de mantenir les coses com estaven, defensant així el seu status i els seus privilegis, l'esquerra ha protagonitzat els anhels de progrés i la voluntat de canvi.

* **Però en els darrers anys, aquesta identitat entre esquerra, futur i progrés està sent qüestionada des d'alguns àmbits.** La mateixa idea de progrés genera avui incerteses: hi ha qui pensa que l'esdevenir no serà millor que el passat ja conegut. La desaparició de la dinàmica de blocs que va caracteritzar a la guerra freda ha deixat una seqüela de conflictes bèl·lics que generen inseguretat a les mateixes fronteres de la Unió Europea.

L'Estat de Benestar afronta dificultats per al seu sosteniment a mig i llarg termini, per la persistència dels dèficits públics i les exigències creixents de qualitat en la provisió dels seus serveis per part d'una societat estructurada de manera molt més complexa.

El creixement econòmic ja no és capaç per si mateix d'assegurar un volum suficient de llocs de treball, i les estratègies per augmentar l'eficiència del sistema productiu topen a vegades amb la necessitat de reforçar els mecanismes que assegurin la cohesió social.

Algunes de les Institucions bàsiques de les democràcies parlamentàries pateixen l'impacte d'aquests canvis, i necessiten adaptar-s'hi per afirmar la seva primacia davant nous poders aliens a l'estructura tradicional de l'Estat.

La mescla de desconfiança i d'inseguretat que senten molts ciutadans respecte a la capacitat dels seus representants polítics per afrontar el futur ve a afegir-se a la generada per la consciència de la profunditat dels canvis que se succeeixen al nostre voltant. Hi ha veus que reclamen el retorn a les certeses del passat, quan algunes ideologies eren capaces d'oferir respostes precises i visions globals.

* **Els socialistes volem sortir al pas d'aquestes incerteses oferint un projecte polític capaç d'integrar les respostes que la societat ens està demanant.** Hem demostrat en aquests anys, malgrat les limitacions i els errors, com es podia conquerir un futur millor. Ara volem entrar en el proper segle amb la confiança que ens atorga el recolzament de milions d'espanyols que comparteixen amb nosaltres les idees i les aspiracions representades, al llarg del segle que ara s'acaba, pels valors del socialisme democràtic.

EL CANVI REALITZAT

* **Des de l'any 1982, hem desenvolupat un important esforç de reformes en l'àmbit polític, econòmic i social.** Al llarg d'aquest període el nostre país ha aconseguit realitzar les aspiracions que varen mobilitzar a diverses generacions d'espanyols. Espanya ofereix en el 1996 un balanç clarament positiu amb relació al passat immediat, un balanç que no pot quedar difuminat pel clima polític d'aquests últims temps.

Des de que una àmplia majoria del poble espanyol ens va encomenar el 28 d'octubre de 1982 les responsabilitats de govern, han canviat moltes coses a Espanya: una dinàmica col·lectiva de progrés ha aconseguit trencar el retràs històric i l'aïllament que ens va separar d'Europa. El nostre és avui un país modern, més pròsper, amb una democràcia consolidada, plenament integrat en el seu entorn i que juga el paper internacional que li correspon.

* **Relindiquem amb orgull l'acció realitzada en aquests anys i els resultats obtinguts.** El canvi qualitatiu que ha tingut lloc a Espanya en aquests anys és indiscutible. I estem convençuts que d'aquí uns anys, quan s'analitzi aquesta etapa el judici general serà aclaparadament positiu.

* **En aquest període s'ha realitzat un extraordinari esforç col·lectiu per sentar les bases d'un Estat de Benestar.** S'ha compatibilitzat un procés de creixement econòmic ràpid i sostingut amb una política de redistribució i cohesió social. S'han reduït les desigualtats en la distribució de la renda i entre dones i homes, s'han escurçat les distàncies econòmiques entre els diferents territoris. Era una aposta difícil. No obstant, hem crescut més que el promig de la Unió Europea. El país s'ha modernitzat i ha equipat les seves infraestructures. I alhora ho hem aconseguit millorant substancialment la cohesió social.

La riquesa ha augmentat: el PIB ha experimentat un fort creixement –des de menys de 20 bilions el 1982 fins quasi 70 bilions el 1995– i el Producte Brut per persona s'ha incrementat un 40% en termes reals al llarg d'aquest període. I a més s'ha reduït la desigualtat, malgrat l'impacte de la última recessió.

En un moment en el que l'economia s'obria definitivament a l'exterior, s'ha garantit a la vegada el creixement econòmic i la redistribució de la renda. Tot

això, en bona part, es deu a una política que ha propiciat la competitivitat del nostre teixit productiu mantenint el poder adquisitiu dels salaris i expandint tot el possible la despesa social.

* **Hem generalitzat la sanitat, les pensions i l'educació pública.** La generalització de la cobertura de la sanitat pública, la millora de les pensions de la Seguretat Social i de la protecció del subsidi d'atur, la creació de les pensions no contributives i l'extensió de l'educació pública, des de l'infantil fins a la universitària, són avenços que en l'Europa més desenvolupada varen tardar dècades mentre que aquí s'han realitzat en un temps comparativament molt curt.

* **Hem creat llocs de treball.** Tot i que l'ocupació segueix sent el principal problema, i crear més i millor treball el nostre repte prioritari per als propers anys, s'han creat nous llocs de treball en aquest període, amb una millora acumulada dels salaris reals del 33%. La renda disponible de les famílies s'ha incrementat en la mateixa proporció, gràcies a l'impacte favorable dels salaris i de les transferències de renda procedents del sector públic. Tot i que existeixi incertesa sobre el futur, com n'hi ha a tots els països desenvolupats, la situació i les perspectives econòmiques són bones.

S'ha crescut econòmicament al mateix temps que es creava una realitat més solidària. No solament amb un decidit augment de la despesa social. Els governs socialistes s'han traçat com a objectiu prioritari donar suport a l'esforç de les dones per assolir la igualtat d'oportunitats i en aquest terreny s'han aconseguit notables avenços relacionats amb la incorporació de la dona al treball i a l'educació. Avui les dones constitueixen una majoria de l'alumnat d'ensenyament mitjà i d'una Universitat que supera el milió d'estudiants.

* **La més gran transformació social del període correspon al sistema educatiu.** Els canvis han estat dràstics: està escolaritzat el 99,7% dels nens de quatre i cinc anys, l'ensenyament és obligatori i gratuït fins els setze, aprop del 60% dels joves ingressa en BUP i COU i el 35% en la formació professional. En el curs 82-83 el nombre d'estudiants amb beca era de 160.000 i en el curs actual és de 850.000.

Hem treballat per tal que milions de ciutadans i ciutadanes poguessin accedir a drets bàsics que els hi mancaven i ho hem aconseguit. Hem treballat per introduir justícia i racionalitat distributiva en el creixement econòmic i ho hem aconseguit. No ens falten motius per a sentir-nos orgullosos.

Aquest era el repte que teníem davant nostre: superar el nostre retard en relació als països europeus més pròspers, en termes d'educació, sanitat, protecció social i demés serveis socials; realitzar inversions fonamentals en obres i infraestructures com element imprescindible per millorar la nostra competitivitat;

crear un entorn favorable a la iniciativa empresarial, la innovació i l'eficiència de les nostres empreses a nivell internacional. Hem estat capaços d'afrontar-ho amb resultats satisfactoris.

* **A més s'ha produït la transformació d'un Estat fortament centralitzat en un Estat de les Autonomies.** Fita fonamental en un procés històric entestat en resoldre el problema secular de les llibertats i la vertebració dels pobles d'Espanya i apropar els centres de decisió política als ciutadans. Avui estem arribant a una situació en la qual totes les nacionalitats i regions de l'Estat hauran assumit amb plenitud els poders que els hi dóna la Constitució, consagrant-se així una Espanya de tots, democràtica i lliure, plural i solidària.

No pretenem capitalitzar en exclusiva el que és fruit d'un gran esforç plural i col·lectiu, però creiem que només des de posicions sectàries o d'oberta mala fe es pot discutir la contribució decisiva que els successius governs socialistes han realitzat per a la consecució d'aquests objectius.

LA LEGISLATURA DE 1993

La legislatura de 1993 es va iniciar sota el compromís d'aprofundir en el canvi. I malgrat la durada d'aquesta, més breu, els socialistes hem treballat per ser fidels a aquest compromís i hem complert el contracte electoral establert amb els ciutadans i ciutadanes del nostre país: sortir de la crisi i recuperar un creixement econòmic que permetés la creació d'ocupació; aprofundir en la democràcia i lluitar contra la corrupció; i aconseguir que la posició d'Espanya en la construcció d'Europa i en l'àmbit mundial, tingués la major rellevància.

Hem superat la crisi econòmica

El govern socialista ha dut a terme una política per afavorir la sortida de la crisi i sentar les bases d'una sòlida i equilibrada recuperació econòmica, capaç de generar ocupació i de reduir simultàniament, la inflació, el dèficit exterior i el desequilibri pressupostari de les Administracions Públiques.

La política duta a terme ha estat encertada. Davant dels que pronosticaven que no sortiríem de la crisi, ja l'hem superat. Deien després que la recuperació seria tímida i vacil·lant, però creixem de manera sostinguda i ferma. Per últim, afirmaven que les nostres possibilitats de creixement es veurien entorpidides per la crisi política. Res d'això no ha passat.

Hem sortit de la crisi i ho hem fet mantenint els serveis públics i la protecció social propis de l'Estat de Benestar. A més, per primera vegada, la sortida de la crisi s'ha produït a Espanya de manera simultània a la resta de les economies comunitàries.

Hem recuperat taxes de creixement positives al mateix temps –i amb una major intensitat– que la resta del països membres de la Unió Europea. En aquests moments, l'activitat creix al 3%, un ritme quelcom inferior al d'altres fases expansives, encara que com a conseqüència de la política econòmica que s'està aplicant aquesta pot ser més duradera i estable, perquè creixem al mateix temps que es van reduint els desequilibris bàsics de la nostra economia i es crea ocupació.

En dos anys, s'ha reduït el dèficit públic en més de dos punts percentuals. Els tipus d'interès a llarg termini s'han reduït en una quantia similar i la inflació es

situarà en els propers mesos per sota del 4%, mentre que el tipus de canvi de la pesseta ha tornat a situar-se per sobre del seu tipus central en el sistema monetari europeu. Hi ha una tendència sostinguda cap a la convergència europea.

La reducció dels costos financers i la recuperació de la pesseta, i la moderació salarial, han contribuït a sanejar les empreses i a reactivar la inversió i l'ocupació. Des de que es va produir la reactivació econòmica, la inversió ha augmentat a l'entorn del 15% i s'han creat més de mig milió de nous llocs de treball.

Tot això, configura un creixement favorable a la consecució del nostre objectiu bàsic, que és la creació d'ocupació i situa com un objectiu assolible per a Espanya l'accés a la Unió Econòmica i Monetària l'any 1999.

Aquest període ha estat també de continuació en la modernització del país. S'ha avançat en el terreny de l'educació i la cultura buscant augmentar-ne la seva qualitat per a tots els espanyols; en el camp de les infraestructures destinades a afavorir la competitivitat econòmica i la cohesió social i territorial; en les actuacions dirigides a la conservació i millora del medi ambient com a marc on promoure el desenvolupament sostenible; en la promoció de més renda i més desenvolupament per l'agricultura, la pesca i el medi rural; en ampliar, en definitiva, el benestar per a més col·lectius.

Hem avançat, per tant, en qualitat de vida i igualtat. L'informe sobre "Desenvolupament Humà 1995" publicat pel Programa de les Nacions Unides pel Desenvolupament (PNUD), ha situat Espanya al novè lloc mundial pel nivell de desenvolupament i qualitat de vida, i en el primer, en el grup dels països industrialitzats per les seves menors diferències de renda entre els ciutadans. Aquestes dades, són una clara expressió del camí recorregut. Un salt difícilment imaginable fa vint anys.

L'impuls democràtic. Un objectiu incomplet

L'impuls democràtic es concretava en el compromís per aprofundir en la democràcia, l'impuls dels valors ètics i la lluita contra la corrupció, i revitalitzar la vida dels partits i de les Institucions: fer del Parlament el centre del debat polític; reformar i dotar de més poder determinades Institucions; fer de l'Administració Pública un instrument més àgil, més transparent i més proper als ciutadans; avançar en la consolidació i aprofundiment de l'Estat de les Autonomies.

Aquests compromisos han omplert gran part de les tasques polítiques i parlamentàries d'aquesta legislatura: des del Codi Penal, el Tribunal del Jurat i l'Assistència jurídica gratuïta, fins a la nova Llei de Contractes de les

Administracions Públiques, la Creació de la Fiscalia contra la Corrupció o la Llei reguladora de la utilització i control dels fons reservats.

En el terreny de la política autonòmica, a través del diàleg i del pacte s'ha anat fent més sòlid i eficaç l'Estat de les Autonomies. Dins d'un marc de normalitat i d'acord, de descens de la conflictivitat, s'ha produït tant el desenvolupament complert dels Acords Autonòmics de 1992 –que afectaven primordialment les Comunitats de l'article 143 de la Constitució– com l'inici d'una lectura conjunta dels Estatuts d'Autonomia amb les Comunitats Autònomes de l'article 151; o l'important avenç per configurar el Senat com a Cambra de representació territorial a partir del debat sobre l'Estat de les Autonomies de 1994; i els avenços en el finançament autonòmic incorporant el principi de corresponsabilitat fiscal. Tot això constitueix la base d'una millor cooperació entre l'Estat i els poders territorials, també amb els Ajuntaments, i ara cal proseguir avançant en un horitzó que els socialistes considerem ha de ser de caràcter federalista.

Hem complert, doncs, els compromisos de 1993. Però no hem aconseguit l'objectiu fonamental de l'impuls democràtic: la recuperació de la confiança política. Doncs en aquest període s'han conegut greus fets del passat que no tan sols han impedit aquesta recuperació, sinó que han portat a una major desafecció de la política de molts ciutadans.

Al llarg de tres legislatures els ciutadans ens varen atorgar als socialistes la majoria per propiciar els canvis que Espanya necessitava, i en aquesta situació en la que vàrem acumular responsabilitats i poder, en l'exercici d'aquest no vàrem encertar sempre a establir l'adequat control de l'important nombre de persones a les quals es va confiar la gestió dels afers públics.

Molts ciutadans s'han sentit defraudats al veure que els escàndols esquitxaven a un partit que ha pogut exhibir sempre una trajectòria d'honestetat. Però hem reconegut i corregit els errors comesos, i hem assumit responsabilitats. Malgrat això, l'aprofitament polític demagògic i la persistència en el primer pla de la vida pública del país d'aquests errors, no han permès el reconeixement del que s'ha fet i la recuperació, per tant, de la confiança política.

Tant la superació de la crisi econòmica, com les reformes i la lluita contra la corrupció portades a terme, han passat força desapercibudes davant els ciutadans, arribant a estendre's una sensació de malestar sobre el sistema polític, que es manifesta en totes les democràcies occidentals, però que a Espanya té un especial relleu.

La nostra vida pública travessa una fase de tensions que impedeixen centrar l'atenció en els autèntics reptes de futur. La política omple l'actualitat però es parla molt poc de polítiques concretes. La confrontació d'idees i projectes alternatius inherents al pluralisme polític queda relegada en un clima de tensió i desqualificació de l'adversari. Es troba a faltar i es reclama pels ciutadans, l'esperit constructiu que va imperar en la transició democràtica.

La situació, per tant, és de manca de credibilitat dels líders i programes polítics entre els ciutadans, i d'escepticisme i desinterès en front dels afers públics. L'allunyament s'extén a tots els polítics i no només a alguns. No afecta a un sol partit, sinó a tots els partits. El problema no és només dels socialistes, sinó de tots els que creiem en el sistema democràtic.

Els socialistes no volem assistir de forma passiva al manteniment d'aquesta situació. Volem superar la crispació, recuperar un debat polític centrat sobre els problemes dels ciutadans i els programes i els projectes concrets, restablir els valors del diàleg polític i la tolerància. Tot això configura el compromís dels socialistes en aquesta direcció per a la nova legislatura.

El compromís europeu

Avui molt pocs posen en dubte que la integració d'Espanya a Europa ha resultat globalment positiva, des del seu impacte econòmic fins el polític. La Unió Europea és avui "més espanyola", ja que ha desenvolupat polítiques i accions en temes que ens interessin especialment, des de la política de cohesió econòmica i social, l'adaptació de les polítiques agrícola i pesquera, els plans de grans xarxes de comunicació o el llençament d'un gran projecte d'associació euromediterrània o d'unes més intenses relacions amb Amèrica llatina.

Europa no pot ser un espai integrat sense impulsar els seus instruments d'acció i polítiques comuns vertebradores, i sense dotar-se d'altres de nous. És a dir, que no es pot limitar a ser un gran mercat sense instruments comercials, monetaris i socials –ja que a través d'Europa també estem defensant un model de cohesió social–, a més dels instruments polítics i defensius comuns.

En aquest sentit, la Presidència espanyola del Consell de la UE durant el segon semestre de 1995 ha servit per posar a la Unió Europea en marxa cap el seu nou rumb, fent front als reptes interns i externs que té plantejats, i definint una agenda política que propiciï un avenç ordenat cap a l'Europa de l'any 2000.

Perquè només és possible concebre el futur d'Espanya dins d'Europa. D'una Europa forta, segura, cohesionada socialment i territorialment. D'una Europa solidària. Que cooperi amb els seus veïns. L'objectiu de la qual sigui incrementar el benestar dels ciutadans. Disposada a realitzar l'esforç que sigui necessari en la lluita contra l'atur.

La integració d'Europa ha fet passes decisives. Les relacions amb Amèrica, tant lberoamèrica com amb els Estats Units, s'han reforçat i assentat sobre bases renovades. Hem començat a construir un marc de cooperació i integració amb els nostres veïns del Sud. Disposem d'una sòlida base per la nostra política de pau i seguretat. Cal ara promoure la cooperació internacional i impulsar la defensa de la llibertat i els drets humans.

CONSTRUIR EL FUTUR. UN NOU COMPROMÍS AMB ELS CIUTADANS DE CATALUNYA

Davant de tots els interrogants que els ciutadans es plantegen en l'Espanya de 1996, el socialisme democràtic vol proposar un projecte polític i unes respostes basades en els valors de la solidaritat i de la responsabilitat, com a base que garanteixi una convivència en pau i en llibertat.

* Volem adreçar-nos al conjunt del país, i especialment als que no volen donar marxa enrera i preferelxen l'Espanya de 1996 a la de 1981. Volem mobilitzar a tots els que comparteixen amb nosaltres la voluntat de treballar per tal que aquests avenços no quedin interromputs sinó que es projectin cap al futur.

Volem representar les aspiracions dels sectors més febles de la nostra societat, que sempre han recolzat les idees del socialisme democràtic. I també volem comptar amb el suport dels sectors més joves i dinàmics, d'un país que afronta el futur amb un estat d'ànim molt diferent al de la generació del 98, ara fa un segle.

* Sabem què és el que esperen els ciutadans del Partit Socialista. Quines reformes ens demana per avançar cap al futur. Quines noves preguntes es formulen i volen que siguin contestades des dels valors i els pressupostos ètics i polítics del socialisme democràtic, és a dir la llibertat, la justícia, la igualtat i la solidaritat. Estem convençuts que davant dels reptes amb els que ens hem d'enfrontar als inicis del canvi de segle, les solucions que vol la majoria de l'electorat coincideixen amb les que inspiren el projecte polític que venim impulsant des del 1982.

* Volem, també, que el nostre missatge sigui escoltat per la part de la societat que està excessivament tensa i crispada, que sent desafecció pels assumptes polítics. No ens mou l'afany de poder, però no podem acceptar la tesi de la dreta que ja ha arribat la seva hora. Perquè la dreta a Espanya no ha estat mai la solució, sinó una font inacabable de problemes per la miopia dels seus dirigents. Perquè la dreta en el món ja ha demostrat que no té solucions, ni per recuperar la confiança dels ciutadans en la política, ni per resoldre els problemes socials. I, sobretot perquè és molt el que està en joc per Espanya en els propers anys i és molt el que s'ha aconseguit en els darrers, per deixar-

ho en mans d'una dreta sense lideratge ni projecte, sense un programa públic coherent, i guiada només per l'afany de poder.

* Mantenim el compromís de transformar la societat i de dur a terme les nostres idees de progrés des del govern. Com a demòcrates, acceptem treballar per elles des d'on ho vulguin els electors. Però ens preocupa que un hipotètic triomf de la dreta sigui el primer pas per qüestionar part del que hem assolit en aquests anys, o per introduir de nou fractures en una societat que ha avançat en la seva cohesió i ha reduït les desigualtats entre els seus membres.

Perquè sabem que Espanya seria diferent si, des de 1982 fins avui, hagués governat la dreta. Ignorem quines són les seves propostes de futur, quins interessos concrets s'amaguen darrera l'ambigüitat i les contradiccions del seu programa. La societat del futur no és la societat desigual, egoïsta, desprovista de motivacions col·lectives, en la que està pensant la dreta.

* El nostre projecte és un projecte per construir el futur des dels valors propis dels socialisme democràtic. Partim de la defensa i assumpció crítica del que hem fet al llarg de tretze anys. Però el projecte socialista per a l'any 2000, respon als reptes que té plantejat el nostre país en aquest horitzó, que té plantejada la nostra societat per avançar en el progrés social, i respon als problemes concrets, a les preocupacions i a les aspiracions socials dels ciutadans.

- . Els joves han de ser els protagonistes en la definició del seu propi futur. No poden seguir al marge de la vida política. L'ocupació, la vivenda o altres molts béns públics no poden ser inassolibles per a tota una generació, que se sent postergada i fins i tot de vegades impossibilitada per fer sentir la seva veu.
- . Davant d'una economia global en la que l'opinió dels mercats sembla imposar la seva llei inapel·lable, oposem la nostra convicció de que un marc de l'acció pública és insubstituïble per reduir desigualtats i proporcionar un marc de justícia en el que cada ciutadà pugui exercir lliurement els seus drets i desenvolupar les seves capacitats.
- . Enfront de la resignació a que les Institucions s'afebleixin davant nous poders emergents que no passen per les urnes, volem revaloritzar el paper de les Institucions basades en la sobirania popular i vigoritzar el nostre sistema democràtic.
- . Davant la idea de que la corrupció i la política estan condemnades a conviure, reafirmem el nostre compromís per la neteja de la vida pública i, l'expulsió de la mateixa dels que tinguin comportaments irregulars.

El projecte del canvi de 1982, és avui el projecte per construir el futur del segle XXI. Volem assolir per al nostre país noves fites en el progrés social, en el desenvolupament econòmic, en la qualitat de vida, en cultura, en els valors solidaris i cívics en el conjunt de la societat. Aquest és el nostre compromís. Treballar per assolir aquestes fites, mobilitzant les energies i la il·lusió col·lectiva per una nova etapa de transformació del nostre país.

UN NOU CICLE DE REFORMES. ELS REPTES PRINCIPALS

La majoria que sorgeixi de les eleccions de març liderarà, des del govern, el trànsit del nostre país cap al segle XXI. En els propers anys hem de fer front a un escenari en el que ja s'estan portant a terme canvis econòmics, socials i polítics molt profunds. De l'orientació que adoptin les reformes que es posin en marxa d'aquí a l'any 2000 dependrà la sort de les generacions venidores. La creació d'ocupació és un dels reptes que tenim en aquest horitzó. Malgrat la seva reducció en els dos darrers anys, l'atur segueix sent el principal problema de la societat i, per això, la primera preocupació política, econòmica i social dels socialistes.

Crear ocupació la primera prioritat

La creació d'ocupació seguirà sent el principal imperatiu de la nostra política i el millor suport d'una estratègia de reducció de desigualtats. La més important de les desigualtats es produeix en l'accés dels ciutadans al treball. Qualsevol altre objectiu ha de cedir el pas davant la creació d'ocupació.

* Assolir un creixement econòmic sostingut és el requisit indispensable per a la creació d'ocupació. Però això no és suficient. Traduir el creixement econòmic en ocupació, exigeix situar la política d'ocupació en el nucli de les estratègies polítiques i socials, donant així coherència i sentit a les polítiques macroeconòmiques i a les millores de la competitivitat.

* Hem d'assolir els reptes de crear més llocs de treball, d'augmentar l'estabilitat de l'ocupació i garantir una autèntica igualtat d'oportunitats entre homes i dones. El creixement per sí mateix no genera el treball necessari per absorbir l'atur de llarga durada i atendre les noves demandes d'ocupació. Cal redistribuir les oportunitats de treballar, posar en marxa noves formes d'organització i repartiment del temps de treball, fomentar el desenvolupament de noves activitats de caràcter social, facilitar les iniciatives empresarials, fer que la formació permanent dels recursos humans jugui un paper bel·ligerant com instrument afavoridor de l'adequació entre oferta i demanda de treball, cal seguir millorant el funcionament del mercat laboral. Hem de guanyar la batalla

davant l'atur de llarga durada, la discriminació de joves i dones davant l'ocupació, i l'escassa qualitat i estabilitat d'una part de l'ocupació existent.

* Per tal de crear ocupació són necessàries unes relacions laborals basades en el diàleg i la participació, en la que els interlocutors socials han de jugar un paper primordial. La negociació col·lectiva ha de ser el marc regulador de les condicions de treball, i la via per relacionar l'evolució dels salaris amb la de la productivitat. També ha d'assumir responsabilitats encomenades fins fa poc temps a les lleis, facilitant l'adaptació a les circumstàncies de cada empresa. Però això no pot confondre's amb un retorn cap a l'individualització de les relacions laborals, com proposa la dreta, que suposaria un factor de desprotecció dels treballadors.

És precís donar un paper més rellevant als treballadors. Propugnarem per tant, avançar en la seva participació en la presa de decisions de les empreses.

* Els socialistes apostem per un sindicalisme fort i representatiu. Considerem imprescindible que els sindicats articulin en el nostre país la representació del treballador i defensin els seus interessos. Mantindrem un contacte permanent amb els sindicats representatius perquè creiem en el diàleg social per dur a terme la nostra política social i econòmica.

Aprofundirem en el nostre projecte l'economia social i desenvoluparem la normativa en salut laboral existent.

Sense un augment d'ocupació no serà possible dotar de solidesa financera a mig i llarg termini al sistema de protecció social, ni fer front a l'aparició de noves formes de pobresa, de marginació i, en definitiva, de dualització social.

Mantenir l'Estat de Benestar. Avançar en la Igualtat

En els darrers anys, hem configurat un sistema de protecció coincident amb les aspiracions de la societat espanyola que ha dignificat la vida de milions de persones. S'ha fet en els bons i els mals moments del cicle econòmic. El nucli fonamental d'aquest sistema són les pensions públiques. La seva solvència financera, és un compromís dels socialistes per garantir el futur de les pensions públiques.

* Garantir les pensions públiques. El repte que tenim plantejat és clar: mantenir els resultats obtinguts avui, en benefici de les futures generacions, com un

deure ineludible amb els pensionistes actuals i, molt particularment, amb els futurs pensionistes. Tenim temps i tenim marges per assegurar l'equilibri i l'equitat del sistema, aplicant les reformes contingudes en el "Pacte de Toledo". Cal incrementar els ingressos, incentivant la cotització pels salaris reals i cal adequar els beneficis a les aportacions realitzades.

* Mantindrem la igualtat d'oportunitats de tots els ciutadans. A l'hora de protegir la seva salut o rebre educació amb independència del seu nivell de renda. Aquest és el nostre compromís davant les propostes de la dreta per reintroduir interessos privats en la prestació d'aquests serveis. Creiem que l'articulació pública de la solidaritat és compatible amb la política econòmica adequada per aconseguir creixement i ocupació.

* La protecció de la salut, la seva promoció i cura constitueixen una de les prioritats fonamentals de l'acció política dels socialistes. Això implica un clar compromís en dues línies de treball diferents i complementàries d'acció pública per als propers quatre anys: donar un nou impuls a la salut pública a Espanya, i consolidar i millorar el sistema nacional de salut.

* Els socialistes entenem l'educació com un factor de progrés individual i social. A la frontera del segle XXI el recurs natural més valuós són les persones. L'únic bé imprescindible és la intel·ligència i qualificació dels homes i dones del nostre país. L'actitud més necessària és la de la innovació. La manera més segura d'adaptar-nos als canvis és la solidaritat. I l'instrument més útil per afrontar tot això és l'educació.

El gran esforç que aquest país ve realitzant en educació i formació està donant els seus fruits. S'ha aconseguit que tots rebin ensenyament, sense privilegis per raó de sexe o origen social. Els joves d'avui constitueixen la generació millor qualificada de tota la nostra història. Amb nous valors i noves pautes culturals. Més solidaris amb els demés i més preocupats pel medi ambient que la mitja social.

* Cal afrontar les dificultats que afecten als joves. Els joves tenen grans dificultats per aconseguir un treball digne, accedir a una vivenda, planificar la seva vida, ser autònoms. I el mercat per si mateix no aporta solució a aquest gran problema. Per això és necessari un gran Pla per als joves, que coordini les diferents polítiques i a les diferents Administracions. Que posi en relació esforços i resultats en les polítiques d'educació, ocupació, habitatge, participació ciutadana, defensa, voluntariat. Un Pla capaç de generar la il·lusió dels joves pel seu propi futur, i la seva confiança en què la resta de la societat col·labora amb ells per construir un país millor, pel que valgui la pena comprometre's.

* **Les dones constitueixen una enorme força renovadora.** El seu projecte d'emancipació i superació de les discriminacions de les que són objecte en la societat connecta amb els ideals del socialisme democràtic, que persegueix la desaparició de tot tipus de domini, mitjançant la igualtat d'oportunitats i l'acció positiva en favor dels més febles.

Els socialistes volem que siguin les mateixes dones les que duguin a terme, de manera paritària amb els homes, el treball i les responsabilitats polítiques. Volem aconseguir a més que les dones tinguin les mateixes oportunitats que els homes la qual cosa requereix polítiques específiques d'ocupació, programes educatius i serveis socials adequats. I per damunt de tot això aspirem a un repartiment equitatiu de les responsabilitats i de les càrregues familiars, que faci possible avançar sense entrebancs cap a la igualtat real entre els sexes.

* **La família és un factor de cohesió i convivència.** En les últimes dècades, la família al nostre país ha experimentat una gran transformació. El nou paper de les dones en la societat, la democratització de les relacions en el si de les famílies i el major protagonisme dels nens i adolescents han estat factors decisius en aquesta transformació. La família s'està configurant amb nous valors que afecten a la igualtat en quant a drets i obligacions d'homes i dones i nous estils educatius. Per altre banda, s'han originat nous tipus de família que han de merèixer el respecte i la consideració de la societat i de les Administracions Públiques.

Totes les polítiques d'acció positiva realitzades fins ara han jugat un paper important per a la família i s'han de seguir desenvolupant.

El suport a la família ha de considerar la situació actual de la natalitat a Espanya. Una situació preocupant per al nostre futur, donat que no assegura el relleu generacional i planteja greus problemes per sostenir l'Estat del Benestar i el sistema públic de pensions.

Cal afrontar aquesta situació, propiciant una reflexió col·lectiva sobre les causes que hi incideixen i adoptar les mesures més adequades en conseqüència i en particular un major recolzament a la família. Els socialistes plantejarem que la superació d'aquesta situació ha de conciliar-se amb el dret de les dones al treball, la igualtat dels sexes i un repartiment equitatiu de les responsabilitats familiars.

S'ha d'avançar en la solució de les dificultats que afecten els joves per planificar la seva vida i ser autònoms, ampliar el permís de maternitat remunerat, modificar l'organització social i els horaris per facilitar la vida dels pares i mares que treballen i contribuir a les càrregues familiars mitjançant la política fiscal i altres ajuts.

* **Volem consolidar la integració social davant l'exclusió dels sectors i grups de població tradicionalment marginats.** Davant dels canvis produïts en la nostra societat i en les seves demandes, ens proposem prioritzar les polítiques actives i participatives que combinin l'Estat del Benestar amb les capacitats creixents de la societat civil: les ONGs, les fundacions i els voluntaris.

Tot això, en la perspectiva de que les responsabilitats envers la nostra gent gran, la infància, els discapacitats, les minories ètniques i els grups d'alt risc, siguin compartides pel conjunt de la societat i que les solucions han de venir mitjançant la cooperació i la participació social.

Els ciutadans d'altres països que elegeixen el nostre com a nova residència han de formar part de la nostra societat. Així doncs, hem de facilitar la millor i més ràpida integració en plenitud de drets i deures ciutadans des del seu respecte a les seves cultures d'origen. En quant als fills d'immigrants nascuts o no a Espanya, s'ha d'aprofundir en els aspectes relatius al dret a l'educació i a l'assistència sanitària entre d'altres, amb independència de la situació dels pares, i el seu accés al treball, mitjançant la modificació de la llei d'estrangeria. Cal també facilitar l'adquisició de la nacionalitat espanyola, per aquests ciutadans, prèvia a la majoria d'edat.

* **La cultura és un factor decisiu per constituir un país obert, tolerant, plural, dinàmic i europeu.** Un país de tots i per a tots. Amb Institucions i infraestructures culturals de qualitat, modernes i amb recursos suficients. On les diverses llengües d'Espanya siguin part de la nostra riquesa social i humana comú. En el que tots participin de la cultura, com element prioritari de desenvolupament personal i de benestar social.

Ens proposem fer de la cultura la nova frontera de les polítiques socialistes. I s'ha de fer a partir d'un diàleg sincer entre la política i la cultura, impulsant la participació dels recursos privats en iniciatives d'interès públic, fomentant la cooperació i l'intercanvi cultural i desenvolupant una veritable política cultural en l'àmbit europeu a partir de la doble capitalitat cultural de Madrid i Barcelona.

* **L'accés a la vivenda és un element necessari per abordar qualsevol projecte autònom de vida.** I els socialistes creiem que l'Estat ha de contribuir a aquesta tasca. És molt l'esforç realitzat en els darrers quatre anys, però segueixen existint necessitats per cubrir. Entre 1996 i 1999 volem impulsar la construcció de mig milió de vivendes, mitjançant ajudes a les famílies de rendes mitges i baixes, la promoció de la vivenda de lloguer, facilitats per a l'accés a la primera vivenda i també per a l'adquisició de vivendes usades i les seves rehabilitacions.

**Un nou impuls de modernització.
Assolir la Unió Econòmica i Monetària**

Ocupació, benestar social i modernització del país, han de conjugarse simultàniament. Per això és necessari disposar d'una economia eficient i en creixement. Espanya pot i ha d'augmentar el seu potencial de creixement, ha d'invertir més i millorar els seus nivells de productivitat.

* Hem d'accedir a la Unió Econòmica i Monetària el 1999. La Unió Europea és el millor marc que té la societat espanyola per desenvolupar la seva economia. Assolir els objectius de Maastricht i participar des d'un principi en la Unió Econòmica i Monetària, és la millor garantia per culminar el projecte de modernització del nostre país, crear ocupació i per assolir les més altes quotes de progrés i benestar per a tots els ciutadans.

Els socialistes plantejem com un objectiu irrenunciable que el nostre país estigui en condicions d'accedir des del primer moment a la Unió Econòmica i Monetària. Cal per tant complir les condicions de convergència l'any 1997.

És precís controlar els desequilibris econòmics mitjançant la reducció de la inflació i del dèficit públic, per tal de situar-nos l'any 1997 en les condicions de les economies més estables de la Unió Europea i participar, des del primer moment, en la moneda única europea. Pertànyer a la Unió Econòmica i Monetària és la millor i, possiblement, la única garantia de que els resultats socials assolits no siguin posats en qüestió el proper segle.

Els tipus d'interès reals elevats, com és el cas en l'actualitat, desanimen la inversió i, sobretot, generen efectes regressius en la distribució de la renda. Crear les condicions precises per a la seva reducció és un objectiu amb caràcter immediat. La reducció dels tipus d'interès repercutirà positivament en el creixement, l'ocupació i reduirà el cost del deute públic. Incidirà en la millora de la capacitat adquisitiva de moltes famílies i en el marge que la política pressupostària necessita per a les polítiques de protecció social i d'inversió pública.

L'augment de la despesa pública experimentada en la darrera dècada ha estat deguda fonamentalment a l'extensió de serveis públics bàsics al conjunt de la població. Una vegada assolida la cobertura universal d'aquests serveis l'objectiu ha de ser assegurar la seva eficàcia i la seva qualitat, evitant situacions de malgastament i frau. És precís retornar als ciutadans, mitjançant els serveis que reben, l'esforç fiscal que suporten.

* L'empresa com el lloc on es genera riquesa i es crea ocupació és un espai imprescindible per a l'obtenció dels objectius que tenim plantejats. La

creació d'un marc adequat per a la tasca de l'empresa és imprescindible i resulta compatible amb l'equitat de les polítiques que s'emprenguin. Sense empreses eficients no hi haurà creació de llocs de treball estable, ni podrem generar suficient riquesa per aprofundir en la redistribució.

Continuarem donant suport a l'activitat de les empreses i a la inversió. En especial, es desenvoluparan actuacions específiques de millora de la competitivitat de les petites i mitjanes empreses, entre elles, les dirigides a afavorir el seu finançament i l'accés al mercat financer. Cal proseguir també en el suport a la innovació, a l'activitat exportadora i a la internacionalització de les nostres empreses.

* Volem un Estat més eficaç. La funció de l'Estat, d'ara endavant, no consisteix en administrar nous augments de despesa pública, ja que l'extensió dels serveis ja cobreix la totalitat de la població. Necessitem un Estat més eficaç, més productiu, bel.ligerant contra el malgastament i el frau.

El sistema impositiu ha d'adequar-se als condicionants d'una economia oberta a l'exterior, afavorir el compliment voluntari de les obligacions fiscals, i millorar els instruments per corregir el frau fiscal. Els impostos directes, han de repartir justament els esforços dels contribuents, sense descarregar tot el seu pes sobre les rendes del treball i les rendes mitges. Les càrregues socials han de prendre en consideració la necessitat d'incentivar l'ús del factor treball.

La gestió pública ha d'assegurar la qualitat de vida a tots els ciutadans, tenint present, a més que hi ha milions de ciutadans que suporten uns nivells de pressió fiscal elevats. Davant la inèrcia d'un sector públic que necessitava créixer per ser eficaç, ara la norma ha de ser gastar millor, i si és possible gastar menys. Saber amb claretat quines han de ser les funcions de l'Estat i quines no.

* El desenvolupament de les nostres infraestructures ha de rebre un impuls addicional, que ens permeti assolir el nivell mig europeu i corregir diferències entre territoris. Un desenvolupament solidari i fruit del major consens possible. Que integri i coordini les propostes dels diferents nivells de govern. Obert i flexible, tal com es contempla en el Pla Director d'Infraestructures.

El territori ha de quedar unit per una àmplia xarxa de carreteres, que augmenti la seva competitivitat i reequilibri unes zones amb altres. I també hem de potenciar un nou concepte del ferrocarril especialitzat i modernitzat.

* Les comunicacions, i en especial les més avançades tecnològicament estan canviant les nostres vides, el nostre entorn i els nostres mètodes de treballar. Tenen capacitat per transformar la societat, permetent-nos viure més

i millor, millorant la nostra salut, la nostra educació, el nostre lleure, el nostre medi ambient. Ens permetran tenir una democràcia més participativa, una Administració més transparent i contribuiran a millorar la producció de riquesa per les nostres empreses. Volem posar aquestes tecnologies al servei de tots els ciutadans sense discriminació ni exclusió de ningú.

* Treballarem per assegurar el desenvolupament econòmic i la qualitat de vida a les ciutats. Per tal que siguin ciutats humanitzades i humanitzadores, atractives per viure. Ciutats pensades per a les persones. On l'actuació pública estigui al servei del protagonisme dels ciutadans.

En els propers anys desenvoluparem una política de ciutats. El seu aspecte central serà l'enfortiment de l'autoritat política dels grans Ajuntaments, especialment en matèria de seguretat, trànsit, justícia de pau i urbanisme. Per afrontar adequadament tots aquests aspectes i millorar la qualitat de vida dels habitants de les grans ciutats, els socialistes impulsarem un pacte per a la cooperació dels diferents nivells de les Administracions Públiques.

* El medi ambient constitueix qualitat de vida. També hem de cooperar tots amb la natura, situant la conservació i millora del medi ambient i l'ús racional i eficient dels recursos naturals en el centre de la nostra acció política.

Hem d'evitar la desertització d'àmplies zones d'Espanya, i garantir el subministrament d'aigua a qui ho necessiti. Aprofitant tots els recursos al nostre abast i portant aigua d'on sobra i a on falta.

**Revitalitzar la democràcia.
Una nova relació entre política i societat**

Les regles del joc del nostre sistema democràtic necessiten ser revitalitzades sobre l'escrupulós respecte al principi de legalitat. Sense respecte a la llei no hi ha igualtat possible. Qui vol pretendre situar-se al marge o per sobre de la llei només busca conquerir posicions de força i d'abús de poder, incompatibles amb l'Estat de Dret.

* Aprofundir la democràcia és sinònim de més democràcia política. I aquesta exigeix un delicat equilibri de controls i contrapesos que encara no està construït definitivament. Cada Institució de l'Estat ha de complir amb plenitud el seu paper constitucional, i els partits hi han de contenir la seva presència. A més, cal millorar el nexa d'unió entre representants i representats procedint,

per consens, a la modificació de la legislació electoral, per tal de conciliar la representació proporcional i l'elecció directa pels ciutadans.

* Establir una nova relació entre política i societat. L'actual situació de desafecció d'una part important dels ciutadans cap a la política, ens obliga a fer front als problemes que han portat a aquesta situació. Però també a defensar la nostra concepció de la política, que entén l'acció pública com a exigència ètica de corresponsabilitat amb els problemes col·lectius, així com propiciar la incorporació de nous valors. Els valors del diàleg i la tolerància. La política ha d'incloure la tolerància com una virtut activa de qui respecta les idees dels demés i considera el diàleg polític com una via cap a l'acord o cap al compromís.

La introducció en un lloc central del diàleg i la tolerància en l'acció política quotidiana, han d'anar acompanyats amb la finalitat de restablir la confiança política de la majoria dels ciutadans, d'una renovació en els instruments polítics i apropar les Institucions a la societat. Mantenim el compromís d'aprovar, amb consens, una nova llei dels partits polítics i del seu finançament.

* Revitalitzar les Institucions. Una Administració més eficaç i transparent, una justícia més àgil i moderna, un Parlament proper als problemes concrets dels ciutadans i uns partits polítics més democràtics i transparents són elements per revitalitzar les Institucions i avançar en l'aprofundiment democràtic en el nostre país. Elements que, en definitiva, enfortiran en l'activitat pública els valors de l'ètica, l'austeritat, la transparència i el rigor en l'exercici de la responsabilitat. I que han de servir per aconseguir més confiança en la política, i establir una nova relació entre política i ciutadans.

**Defensar la pluralitat.
Catalunya i Espanya un futur prometedori i possible**

* Espanya és una realitat plural, plurinacional i amb cultures i llengües diverses. Quatre llengües i quatre cultures configuren la realitat del nostre país. Aquesta pluralitat és un veritable motor d'enriquiment, de canvi i d'innovació. Avançar en l'apreci de la diversitat, tot superant reticències o inèrcies alimentades de forma artificial i irresponsable, ha de ser un dels objectius permanents.

* Els socialistes ens proposem defensar la pluralitat d'Espanya i aprofundir l'Estat de les Autonomies. És la garantia per a la convivència solidària dels

ciutadans i dels pobles d'Espanya. La dreta mai ha entès ni ha respectat aquesta pluralitat i constitueix una amenaça per a aquesta convivència.

Al llarg d'aquests anys hem consolidat l'Estat de les Autonomies en base al reconeixement dels fets diferencials i a la voluntat d'autogovern dels pobles d'Espanya. En la propera legislatura ens proposem enfortir l'autogovern de les Comunitats Autònomes, perfeccionar el seu sistema de finançament avançant en el principi de corresponsabilitat fiscal, i aprofundir el caràcter federalista de l'Estat de les Autonomies seguint en el camí emprès per fer del Senat una autèntica Cambra de representació territorial, promovent la seva reforma constitucional de forma consensuada.

* Volem impulsar el paper de les Administracions Locals. Treballarem per assolir el "Pacte Local" per tal de donar a les Entitats Locals més competències i més recursos, a més de reconèixer als Ajuntaments un major pes polític en el conjunt de les Administracions.

* Ens proposem avançar cap a un Estat federal. La consolidació d'un Estat modern, descentralitzat amb un horitzó federal, és un procés que requereix temps i que s'ha de dur a terme d'una manera gradual. És un procés de reforma de gran abast, en el qual hem fet importants passes endavant però en el que encara queda un camí per recórrer.

* Catalunya ha de seguir jugant un paper determinant. El nostre país que ha fet grans contribucions a Espanya ha de continuar tenint, en els propers anys i davant dels reptes que tenim plantejats, un paper determinant. Hem d'avançar en l'aprofundiment de la nostra llibertat i alhora la nostra unió amb els altres pobles hispànics, fent de motor d'una Espanya moderna i en transformació. Unió i llibertat són els marges del camí que volem recórrer en un futur de convivència per a Catalunya i Espanya.

Perquè guanyi l'esquerra.